

שוב: צילום בשפת הים

בטור האחרון (העמוד הזה 1188) רכנו על בעיות תאורה וקונטרסטים קים בין האור והצל בצילומיקין, מיוחד בשפת הים. השבוע נספל תר בתוכן התמונה עצמה.

אחת מהשגיאות השכיחות ביותר וא צילום של דמות מקרוב מדי, או עמדתה בצורה כזאת שרגליה או ידועתיה מופנות אל המצלמה. דברים לה גורמים לעיוותי צורה, כמו רגלים ו ידיים ענקיות בהשוואה ליתר הגוף. ו למנוע שיבושים אלה ולהקנות נושא הצילום פרופורציות נכונות, אסור צלם דמות שלמה מקרוב יותר מ-3 טרים. כמו כן יש להעמיד את המצלום כך, שאף חלק של הגוף לא יבלוט יתר מדי בכיוון המצלמה.

נקודה נוספת שיש לשים לב אליה, יא הכנסת תנועה לתוך התמונה. מובן קל יותר לצלם דמות דוממת, טטית. אך למעשה האדם, בעל החי הטבע אף פעם אינם דוממים, ולכן ראות תמונות מבוטמות של בני אדם וגעים שפקדו עליהם, כעת... תעמוד שטקט ואל תזווז מלאכותיות כל כך. הרי בשפת הים ובבריכה יש לך מספיק וור כדי להשתמש באותה 1/1000 או 1/500 של שניה שמצלמתך מרשה לך - ושבה הגך משתמש לעתים רחוקות - ל כך.

כדי להשיג "עומק חדות" מספיק תמונות, רצוי לסגור את הצמצם של המצלמה ל-11 או אפילו 16. קודם נכרנו שלתמונות של אנשים בתנועה דאי להשתמש גם במהירות גבוהה בגון 1/500 של שניה. שיתוף זה של זארה מהירה וצמצם סגור נוכל להר- שות לעצמנו בשימוש בסרט רגיש, אך ודין, כגון ה"פראומייה" 21 דיון של "פרוי" שיש כעת להשיגו בחנויות צילום בכל הארץ.

ברצון נהיה מוכנים לענות בטור זה לכל השאלות של צלמים חובבים. כתוב "העולם הזה" טור הצילום, ונשתדל לעזור לך לפתור את בעיותיך הצילו- מיות.

שאל כל צלם מקצועי מה הוא זושב על סרטי "פרוי". כל צלם מקצועי אנוסה יודע שסרטים שטוחים של "פרוי" לחשבים לבין הטובים ביותר לעולם לעבודה מקצועית, בגלל נמיטור זם לבני הארה ופיתות ונרעיונות ונמוכה אותו התכוונות החשובות עוד יתר עבור החובב, עופרות לרשותו ים בסרטים הגליליים והעזיים של "פרוי" בגללים 120, 127, 35 מ"מ, 16 מ"מ 8 מ"מ, ברנישיות מ"מ 17 עד 22 דיו.

מוגש ער-ידי

"תמיד קראו לי מותק. לא רציתי להיות מותק. רציתי שיעריצו אותי על דברים אחרים..."
 "אני זוכרת שאמא הלבישה אותי בשמלות של שירלי טמפל, שבשמלה שלי היה יותר עמילן..."

"זה לא נכון שאני לא יכולה לתת. אני יודעת לאהוב..."

"אולי אני באמת יותר מדי צעירה להתחתן, אני לא יודעת..."

"אני רוצה להיות חופשית, עצמאית. אני לא רוצה לנעו במטבח, להגיש רק כשאני רוצה..."

"החיה! זה טבכים טוב - אבל לצ אני לך מי הוא האיש שאני אוהבת אתו עשיו..."

ורוממו אותם. מאז השתנה המצב. לחברות הגדולות שוב אין סגל עצום של אנשי-פירסומת. הסרטים הגדולים מבוצעים בידי מפיקים עצמאיים. זיה חיתרה על 300 הדולאר שקיבלה לשבוע, לקחה לעצמה סוכן-פירסום פרטי. "אולי הוא לא מפורסם, אבל בשבילו זיה רודן היא האישיות הכי חשובה. מה אני צריכה סוכן שמפרסם את אליזבט טיילור ולא מעוניין בי? לקחתי סוכן שבשבילו אני השם הגדול!"

השם זיה רודן הוסיף להתפשט בעתונות. חלק מן הכתבות היו שוטיות, הכילו רק רכילות, כוונת לעתים קרובות, על עסקי-ההבנים של זיה עם כוכבים אחרים ואנשי ציבור, מעלי חאן ועד קונראד הילטון. אולם בצד רכילות זו החל שמה של זיה מתפרסם גם בצורה אחרת ובמקומות אחרים. אנשי-המיקצוע נוכחו בהדרגה לדעת כי הצעירה מישראל היא בחורה שאפשר לסמוך עליה, שטיב מישקה הולך ומשתפר. בדרך כלל פשטה בהוליווד הדעה שכדאי לעבוד עם ישראלים - שהם רציניים, שקדניים, מדייקים בעבודה וזוילים יחסית.

עד היום הופיעה זיה ב-11 סרטים. מישקה התקדם, הפך יעיל ומקצועי. צופי ישראל, שראו לפני שבוע את סרטה השמיני, נבעת הזעם והנקם, ראו את זיה בתור אינדיאנית, משחקת תפקיד לא ארוך, בצורה הנכונה, המחוייבת על-ידי התסריט. בין סרט לסרט היא מופיעה בטלבויה (750 דולאר לכמה ימי-עבודה), גילמה בה כמה תפקידים דראמטיים. בינגוד לשאר השקניות הישראליות בהוליווד, אין הצלחתה של זיה מבוססת על האופנה הישראלית-התנונית החולפת עתה בהוליווד ובעולם. אף שהעבר הישאל מודש בכתבות-הפירסום שלה, מהחה רקע אכזוטי עבורה, הרי שזיה אינה ישראלית-מקצועית. אחרי שיחקה תפקידים של מצריה עתיקה, אינדיאנית, צועניה ואמריקאית, היא יכולה להופיע עתה כבת כל גזע שהוא.

כהוכחה לכך - ולהצלחתה ההדרגתית - משמש תפקידה האחרון, שאיפשר לה לבוא לביקור של שבוע בארץ. חברה איטלקית, אשר התכוונה להסריט סרט על הארגונואטים, היתנים האגדתיים שגאלו את גיזת-הזהב, חיפשה שחקנית ראשית מתאימה. המפיקים עילעלו בעתונות המקצועיים, נתקלו בתמונה של זיה. מנכרקים הוחלפו עם אמריקה, סוכנת של זיה קבע תנאים מצויינים - הטובים ביותר שלא עד כה - וזיה חדרה לעולם הקולנוע האיטלקי. ערב בואה ארצה, כבר הספיקה לעבוד כמה ימים בצילומים.

מה יביא העתיד לזיה? העולם למד לחייך למשמע חלומותיהן של פצצות-מיין, המבקשות להיות שחקניות רציניות, ממאריילי מונרו ועד לקים נובאק. אולם זיה מתכוננת לדבר ברצינות. אי אפשר לדעת כיום מה גבול כישרונה, אך בדבר אחד אפשר להיות בטוח: היא תתמסר לשאיפה זו באותה רצינות מעשית, באותה החלטיות בלתי-מתפשרת, בה התמסרה לשאיפותיה עד כה. "אם אני שחקנית טובה, אני יכולה לגלם כל תפקיד. אני לא רוצה לבנות את הקאריירה שלי לא על זה שאני חמודה, או שיש לי גוף חטוב!"

למרות הכל, נשארה זיה חמודה, וגופה נשאר חטוב, אף כי רזה בהרבה מאז יצאה ההוליווד; גוף זה איבד את חימוקיו הישראליים ונעשה יותר תמיר ואמריקאי. למרות שצרה הצבוע חוס-בהיר (לצורך תפקיד), ריטיה הארוכים המודבקים, אפה הצר ואיפורה החזק, נשארה זיה, ביסודה, צברית רעננה, בעלת לבביות טבעית, הבוקעת בנקל מבעד למעטה ההוליוודי המיקצועי.

מה מריץ את זיה? איש אינו יודע. גם היא עצמה לא. ברור רק כי רצה דרך ארוכה, ישר אל המטרה שהציבה לעצמה, ומן הסתם עוד תרוץ כברת-דרך רצינית עד שתגיע לאן שתגיע.

אפשר לשלול את המטרה או לחייב אותה. אך על דבר אחד אין חיכוח: זיה, הצעירה החיפאית, שעשתה את הכל בכוחות עצמה, היא תופעה.

• והם: Tattered Dress, Pharaoh's Curse, The Brothers Karamazow, Big Operator, Private Life of Adam and Eve, Macumba Love, Teen-Age Doll, Last Train from Gun Hill, King Creole, College Confidential, The Story of Ruth.

פרוק

המלוח הסרטי הצילום האמריקאי

35 מ"ה 120
 120 620
 127 17,21,25 דים
 16 מ"ה כצבעים
 8 מ"ה ובשחור-לבן